

**UCHWAŁA NR 882/XLIV/2021
RADY MIEJSKIEJ W PIASECZNI**

z dnia 20 października 2021 r.

w sprawie przyjęcia stanowiska Rady Miejskiej w Piasecznie wobec planowanych zmian w prawie oświatowym.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. z 2021r., poz. 1372) oraz § 4 ust. 1 Regulaminu Rady Miejskiej w Piasecznie stanowiącego załącznik nr 5 do Statutu Gminy Piaseczno (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2017r. poz. 12416 ze zm.), Rada Miejska w Piasecznie uchwala, co następuje:

§ 1.

Rada Miejska w Piasecznie przyjmuje stanowisko wobec planowanych zmian do ustawy Prawo Oświatowe w brzmieniu jak w Załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Piasecznie i zobowiązuje się go do przekazania niniejszego stanowiska:

- Marszałkowi Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
- Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,
- Ministrowi Edukacji i Nauki,
- Radom Gmin z terenu Powiatu Piaseczyńskiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Piasecznie

mgr inż. Piotr Obłoz

Rada Miejska w Piasecznie, stanowczo sprzeciwia się planowanym przez ministra Czarnka zmianom w ustawie Prawo oświatowe, które mają na celu ograniczenie autonomii dyrektorów, nauczycieli, rad rodziców, uczniów oraz wspólnot lokalnych w działalności edukacyjnej i wychowawczej placówek oświatowych. W demokratycznej Polsce udało się wypracować dobrze funkcjonujący i sprawdzony model edukacji. Proponowane rozwiązania prawne spowodują załamanie tego modelu oraz naruszenie wolności i swobód obywatelskich. To próba odebrania społeczności lokalnej i szkolnej – nauczycielom, rodzicom wpływu na to, jak ma funkcjonować polska szkoła oraz oddania wszystkich decyzji urzędnikowi powoływanemu przez wojewodę – kuratorowi oświaty.

Mamy zastrzeżenia przede wszystkim do zmian w art. 86 ustawy, konkretnie do konieczności uzyskania przez organizacje i stowarzyszenia prowadzące zajęcia z uczniami pozytywnej opinii kuratora oświaty. Uważamy, że organ nadzoru pedagogicznego nie powinien mieć prawa do decydowania o wyborze zajęć dodatkowych. To powinno być w gestii rodziców. Do tej pory dyrektor nie musiał mieć zgody kuratora tylko pozytywną opinię Rady Rodziców oraz pisemną zgodę każdego rodzica. Decyzja była podejmowana w środowisku szkolnym. Dziś w projekcie proponuje się, aby decyzja kuratora była ostateczna i wiążąca, trudno na to przystać, uważamy, że prawidłowym rozwiązaniem jest żeby to rodzice mieli wpływ na to, kto pojawia się w szkole na zajęcia dodatkowe.

Ciekawym jest, że zgoda kuratora nie jest konieczna w przypadku organizacji i prowadzenia zajęć w ramach zadania zleconego z zakresu administracji rządowej. Mają być one realizowane przez samorządy w ramach obowiązku ustawowego, jednak nie ma wskazania czy wymagana będzie opinia Rady Rodziców czy zgoda rodziców.

Dodatkowo problematyczne są terminy – dyrektor szkoły nie później niż na 2 miesiące przed ewentualnym rozpoczęciem zajęć ma przekazać kuratorowi program zajęć oraz materiały wykorzystywane do realizacji programu zajęć wraz z pozytywną opinią Rady Rodziców. Można więc sobie wyobrazić, że zajęcia dodatkowe zaczną się w grudniu lub drugim semestrze albo nie będą się one odbywały w ogóle. Szkoły wówczas przestaną być innowacyjne. Nadto zwracamy uwagę, że jest to ogromne obciążenie biurokratyczne zwłaszcza dla NGO organizacji pozarządowych, które chcą prowadzić zajęcia w szkole często pokrywając koszty instruktora, a nie koszty biurokracji – dzięki temu zajęcia te są dla dzieci i młodzieży bezpłatne.

W projekcie wprowadza się istotne wzmocnienie organu sprawującego nadzór pedagogiczny, w szczególności poprzez przyznanie mu uprawnień o charakterze władczym w zakresie powołania dyrektora szkoły publicznej. Ma temu służyć

zasadnicze zwiększenie udziału jego przedstawicieli w komisji konkursowej do 5 członków, a w zasadzie 5 głosów, bo nawet obecność wszystkich członków nie jest konieczna, aby móc oddać 5 głosów. Zwiększenie do 5 przedstawicieli kuratora w stosunku do 3 przedstawicieli organu prowadzącego stwarza nierówność podmiotów. Nie ulega wątpliwości, że ilość przedstawicieli obu organów powinna być taka sama, nie ma uzasadnienia, aby to przedstawiciele administracji rządowej mieli zdecydowany wpływ na obsadę stanowiska dyrektora.

Nowością ma być również wymóg pozytywnej opinii kuratora w przypadku powołania osoby niebędącej nauczycielem lub gdy do konkursu nie zgłosił się żaden kandydat albo w wyniku konkursu nie wyłoniono kandydata. Natomiast jeśli chodzi o odwołanie czy zawieszenie dyrektora wnioskowanie kuratora ma być wiążące. Organ prowadzący nie będzie miał innego wyjścia jak wykonać wolę kuratora. Usytuowanie opinii kuratora jako wiążącej dla organu prowadzącego jest niedopuszczalne – w końcu pracodawcą pozostaje nadal organ prowadzący. Ponadto taka sytuacja wskazuje, że opinie takich podmiotów jak Rada Pedagogiczna czy Rada Rodziców jest bezprzedmiotowa a wybór staje się instytucją fasadową. Kompetencja kuratora narusza uprawnienia organu prowadzącego jako pracodawcy dyrektorów i stawia ten organ w stosunku podrzędności do kuratorów. Ponadto uprawnienie do wygaszania umowy z dyrektorem przez kuratora nie będącego podmiotem umowy, jest niezgodne z polskim prawem. Oprócz tego brak możliwości odwołania się od takiej decyzji narusza konstytucyjne prawo do sądu. Nadto narusza obowiązki pracodawcy, co do wypłaty odszkodowań za działania związane ze zwolnieniem dyrektora z polecenia kuratora.

Odrębnie należy zauważyć proponowane zwiększenie uprawnień kontrolno-nadzorczych w stosunku do szkół niepublicznych wraz z sankcją wykreślenia szkoły z ewidencji. Działanie takie przysporzy wiele problemów nie tylko dla szkoły niepublicznej, której będzie dotyczyła owa sankcja, ale także będzie to ogromne wyzwanie dla całej społeczności tej szkoły jak znaleźć nowe miejsce nauki dla uczniów oraz nowe miejsce pracy dla pracowników owej placówki – w konsekwencji będzie to też dotykało szkoły publiczne, gdzie uczniowie będą musieli być przyjęci.

Ostatnia kwestia dotyczy przepisów karnych w prawie oświatowym. Wprowadza się typ podstawowy polegający na działaniu (przekroczenie uprawnień) jak i zaniechaniu (niedopełnienie obowiązków). Sprawca czynu zabronionego będzie podlegał karze pozbawienia wolności do lat 3 oraz typ kwalifikowany – gdy następstwem przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków w zakresie opieki lub nadzoru nad małoletnim będzie śmierć małoletniego, ciężki uszczerbek na jego zdrowiu lub doprowadzenie

małoletniego do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej. W tym przypadku sprawcy będzie grozić od 3. miesięcy do lat 5. pozbawienia wolności. Za czyny popełnione z pokrzywdzeniem małoletnich dyrektorzy szkół i innych placówek wychowawczo-oświatowych podlegają już bowiem odpowiedzialności karnej na zasadach ogólnych, wynikających z Kodeksu karnego. Kwestie te są uregulowane w kodeksie karnym m.in. w artykułach 231 kk (przekroczenie uprawnień przez funkcjonariusza publicznego), 207 kk (znęcanie się), 208 kk (rozpijanie małoletniego), 200 kk (seksualne wykorzystanie małoletniego) i 200a kk (doprowadzenie do obcowania płciowego przy wykorzystaniu stanowiska) i nie ma potrzeby wprowadzania tych przepisów do Prawa oświatowego. Prawo oświatowe ma służyć oświacie, a nie karaniu.

Zmiany proponowane przez ministra Czarnka są kolejnym krokiem w kierunku centralizacji systemu oświatowego i są zamachem na samorządowe szkoły, których prowadzenie jest zadaniem własnym gmin i powiatów. Samorzady zostaną pozbawione wpływu na funkcjonowanie szkół i placówek, przy zachowaniu jednoczesnej odpowiedzialności – w tym finansowej – za ich prowadzenie.

Rada Miejska w Piasecznie apeluje o wycofanie projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo oświatowe, gdyż narusza on równowagę pomiędzy organami prowadzącymi szkoły, a organami nadzoru pedagogicznego i ogranicza wpływ rodziców na wychowanie i edukację swoich dzieci.